

**MISSION ASSOCIATION
CARITAS RUSSIA R.Y.**

LÄHETYS – JA RUKOUSKIRJE 2/09 04.11.09
TAISTO PITKÄNEN

Heippa kaikille tukijoille ja esirukoilijoille! Haluan taas tuoda terveisiä Pietarin kentältä. Kesän jälkeen olen käynyt Venäjällä elokuussa ja lokakuussa.

SYKSYN ENSIMMÄINEN MATKA

Elokuussa 14-21.08.09 olin lähetysmatkalla tuolla suurella itänaapurissa eli Pietarissa. Minut noudettiin Haminasta ”Kippari-huoltoaseman pihasta. Matkasimme noin kuusi tuntia ja sitten saavuimme perille työalueellemme. Ensiksi kävimme viemässä seuraavan matkan paperit GUF SIN:niin eli Pietarin alueen vankilaviranomaisille. Toimitimme joitain juoksevia asioita ja sitten illalla kävimme vielä tervehtimässä ”Kollontai”-kadun kodittomien asuntolan poikia. (asuntolaa johtaa entinen miliisi Andrei Peshkov Ljuda vaimonsa kanssa Riihimäen Idäntö ry ylläpitää asuntolaa.) Heitä oli paikalla n. kymmenen henkeä. Minäkin sain kertoa puheenvuorossani omasta elämästäni heille, että miten Jumala on minua auttanut matkan varrella. Tee-hetken päätteeksi vielä rukoilimme heidän kanssaan ennen poislähtöä. Sitten olimmekin jo niin väsyneitä, että matkasimme asunnollemme ja iltapalan jälkeen nukkumaan. Ja odottamaan taas seuraavan päivän seikkailuja.

Lauantai aamulla klo 10.00 pääsimme vierailemaan Sablinon naisvankilaan. Tilaisuus pidettiin isossa ruokasalissa ja heitä oli läsnä n. 120 naista. Minäkin sain puhua tilaisuudessa. Saarnasin Matt.23:10-12 mukaan siitä, että ”se joka tahtoo olla suurin olkoon kaikkien palvelija” (eli palveleva johtajuus). Kerroin heille siitä, että miten minä olen saanut voimaa elämäni, kun olen antautunut toisten auttamiseen. Tuolla vankila oloissa on varmaan lukemattomia tilanteita, joissa vihan ja väkivaltaisuuksien sijaan voisi Jumalan antamalla voimalla ja innoituksella vastatakin toisen huomioonottamisella ja rakkaudella. Näin myös oma elämäni voisi muuttua sisäisesti. Näin käy toteen myös se sanankohta, josta myös puhuin:”Se joka itsensä ylentää alennetaan ja joka itsensä alentaa ylenetään”.

Lauantai iltapäivällä kävimme vielä Kolpinon poikien vankilassa. Vangit Kolpinossa ovat nuoria poikia ja kun he varttuvat ,niin heidät siirretään varsinaisiin miesten vankiloihin. Poikia oli paikalla tilaisuudessa n. 70 henkeä. Puheessani toin esille apostoli Paavalin kääntymiskokemuksen Damaskoksen tiellä apostolien tekojen 22 luvun mukaan. Paavali kohtasi Jeesuksen Damaskoksen tiellä kirkaassa valossa joka häntä ympäröi ja äänessä, joka häntä puhutteli. Samalla tavalla minä kohtasin Jeesuksen vakavassa pahoinpitelyssä, jossa minut mm.kuristettiin tajuttomaksi. Minä jäin henkiin. Se oli minulle väkevää puhetta suoraan Jeesuksen sydämeltä ja sitten sainkin antaa itseni kokonaan Jumalalle ja Jeesukselle ja tulin uskoon. Näin puhuen vein oman osuuteni päätökseen.

Poikia tuli rukouspalveluun n. 20 henkeä ja ajanpuutteen takia emme voineet rukoilla kuin köntässä koko ryhmän puolesta yhtä aikaa.

Sunnuntai aamulla klo.09.00 olimme Metallostroin vankilan portilla. Tilaisuus oli järjestetty vankilan kirjaston tiloihin ja paikalla oli n.20 vankia. Useimmat meistä puhuivat, kuka Julisti sanaa, kuka todisti elämästään ja uskostaan.(kaikki tapahtui kuitenkin hyvässä järjestyksessä) Minun tyylini on julistaa sanaa ja elävöittää sitä sitten esimerkein omasta elämästäni. Tuli minun vuoroni puhua ja julistin jo tutusta Raamatun kohdasta Paavalin Kääntymyksestä. Rukouspalveluun tuli noin kahdeksan vankia. Minä rukoilin kolmen vangin puolesta:Andrei, joka halusi rukoiltavan hänen uskonsa puolesta, että se kestäisi koetuksissa. Aleksei, joka halusi rukoiltavan hänen äitinsä ja isänsä puolesta ja että heillä olisi rauha kotona. Sekä vielä Kolja, jonka puolesta rukoiltiin kolme vuotiaan tyttären puolesta.

Tuli Maanantai ja katuevankeliointia traktaattien kanssa Ozerkin metrolla. Pari keskustelua evankeliumista ja viisumin rekisteröinti alulle ja maanantai päivä oli siinä.

Tiistai ja keskiviikko meni myös katuevankeliointia tehdessä Prosvecenian ja Ozerkin metroilla. Tuli kolme keskustelua ja Herra auttoi minua. Torstaina hain viisumipaperit ja ostelin vähän tulijaisia Suomeen vietäväksi. Perjantaina sitten bussilla Suomeen ja matka oli tehty.

LOKAKUUN MATKA

Sitten tuli syksyn toinen matka 16-24.10.09 lokakuussa. Matka alkoi tavanomaisesti Haminasta Kippari huoltoasemalta, josta minut noudettiin. Matkasimme Viipuriin, josta meidän tulkkimme Hilda Taipale postittaa aina kymmenille ellei sadoille vangeille ympäri Venäjää kirjeitä ja paketteja. Postitimme siis tälläkin kertaa kirjeitä ja paketteja niitä kaipaaville.

Matkasimme Pietariin ja ensimmäiseksi kävimme taas GUF SIN:ssa viemässä seuraavan matkan paperit. Toimitimme joitain juoksevia asioita ja sitten illalla menimme taas jälleen kerran Kollontain asuntolan poikia tapaamaan. Miehiä oli paikalla n.15 henkeä. Toimme heille tulijaisina maukkaan kakun, jonka sitten tuhosimme yhteisessä kahvi- ja tee hetkessämme. Tapaamisessamme oli myös hengellinen osa: monet todistivat uskostaan ja myös minä puhuin siitä, että mitä Jeesus on tehnyt minun elämässäni. Lopuksi vielä rukoilimme yhdessä ja sitten loppuhalausten jälkeen läksimme kotimatkalle Timurovskajan asunnolle.

Lauantai aamuna vierailimme Sablinon naisten vankilassa. Tilaisuus oli järjestetty isoon ruokasaliin ja heitä oli n. 65 naista paikalla. Monet puhuivat ja sitten tuli minun vuoroni: Puhuin Markus 2:15-17 pohjalta siitä, että miten Jeesus söi yhdessä syntisten ja publikaanien kanssa ja on tullut kutsumaan syntisiä. ”Eivät terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat. En minä ole tullut kutsumaan vanhurskaita, vaan syntisiä”.

Vierailimme myös Kolpinon lastenkodissa, jossa tapasimme noin kymmentä lasta.He olivat kouluikäisiä Leikimme heidän kanssaan ja eräs seitsemän vuotias poika otti erityisesti kontaktia minuun. Hän oli aikaisemmin ollut psykiatrisessa hoidossa, mutta oli tervehtynyt hyvin.

Sunnuntai aamulla meitä kutsui Metallostroin miesten vankila. Paikalla oli noin 60 miestä. Pidimme tilaisuuden ja melkein kaikki puhuivat. Minä puhuin saman tekstin pohjalta kuin edellisessäkin vankilassa. Metallostroissa tuli myös rukouspalvelutilanne. minä rukoilin kahden vangin kanssa :Vanki nimeltään Inna, joka käveli kyynänsauvoilla pyysi rukousta vaimonsa puolesta ja Senja niminen vanki pyysi puolestaan rukousta sisarensa puolesta, myöskin hän oli invalidi.

Sunnuntai iltapäivällä kävimme vielä Kolpinon poikien vankilassa. Heitä oli noin 50 poikaa paikalla. Minun vuoroni tullessa puhuin Joh. 13:34-35 pohjalta toistemme rakastamisen tärkeydestä. ”Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus”. Vankilatyö-osuus oli taas tehty tämän matkan osalta, mutta katutyö vielä kutsui tekijäänsä. Siirryin Pargalovoon majoitukseen ja loppupäivä meni kaupassa käydessä ja lepäillessä.

Maanantaina ja tiistaina aloitin taas tuttua traktaattien jakoa Prosvecenian ja Azerkin metroilla. Tuli kolme keskustelua Jeesuksesta ja evankeliumista. Yleensä kerron, että mitä Jeesus on tehnyt sinun puolesta ristillä ja että sinulla on vapaa paikka taivaassa, kun uskot Jeesukseen. Maanantaina vein myös viisumin rekisteröintipaperit työn alle. Keskiviikkona ostelin tulijaisia ja olin asunnolla. Torstaina sain viisumin rekisteröinnin hoidettua ja jaoin vielä matkan viimeiset trakut Metro Prosvecenialla. Perjantaina lepäilin ja lauantaina tulin bussilla taas tänne kotosuomeen.

Rukoilkaamme, että saisimme vielä jatkaa tätä työtä, sillä se vankien määrä, joidenka soisi vielä kuulevan evankeliumin on valtava. Puhumattakaan siitä inhimillisestä hädästä joka heillä on. Metallostroissa esimerkiksi ei ole kuin yksinkertaiset ikkunat 50 hengen parakeissa, joissa he asuvat. Talvella ikkunat ovat umpijäässä. Varmasti on kylmä! Pelkästään tässä yhdessä vankilassa heitä on 2000 vankia. Koko Pietarin alueella on n. 20 vankilaa ja vankeja n. 30 000. Pietarissa on myös vankila (Kresti), jossa on ollut pahimmillaan n. 11 000 vankia. Tässä tapauksessa se tarkoittaa sitä, että koska kaikille ei ole vuodetta vankien ylisuuren määrän takia, niin vahvemmat valtaavat sängyt ja heikommat saavat pärjätä kuka mitenkään. Koko venäjällä vankeja on yli miljoona! Esimerkiksi metallostroissa vartijoiden käytös vankeja kohtaan on aivan ala-arvoista. Vartijat eivät anna vangeille minkäänlaista ihmisarvoa ja he kutsuvatkin heitä vanki-sioiksi. Jotenka meillä on erittäin tärkeä tehtävä tuoda edes pienen pieni tuulahdus siitä maailmasta, jossa heidätkin hyväksytään ainutkertaisina ja ainutlaatuisina ihmisinä Jumalan ja meidän silmissä. Sen lisäksi kerromme heille evankeliumista, joka voi pelastaa koko heidän elämänsä ja antaa iankaikkisen elämän heidän sieluillensa. Näin me työtä teemme Jumalan armosta ja hänen avullaan.

Siunaavin terveisin Lähettinne:

Mission Association-Caritas Russia ry
Marjarinne 5 A 8
49460 Hamina

GSM: 045-1148252

P.S. Seuraava matka helmikuussa

Hyvää Joulua ja onnellista uuttavuotta 2010 kaikille tukijoille ja esirukoilijoille!!
Teidän rukouksenne on kuultu ja ne ovat tosi tärkeitä minulle ja yhteiselle palvelutyöllemme!!